

Holland Aug 17 / 1862.

Hebr: XII: 6-10.

6/ Want dien de Heer lief heeft, kastijdt Hij, en
Hij geeft eenen ieglijken Zoon, dien Hij aanruimt,
7/ Indien gij de Kastijding verdraagt, zo gedraagt zich
God jegens u als Zonen; (want wat Zoon is er, dien de
8/ Vader niet kastijdt?) Maar indien gij Zonden Kastij-
ding zijt, welke allen deluchtig zijn geworden, zo
zijt gij dan bastaarden, en niet Zonen. Voorts wij
9/ hebben de Vaders onzes vleesches wel tot Kastijders
gêhad, en wij ontzagen hen; zullen wij dan niet
veel meer den Vader der Geesten onderwerpen zijn,
en leven? Want genen hebben ons wel voor eenen kw-
10/ ten tijd naar dat het hun goed dacht, gekastijdt,
maar Deze kastijdt ons tot ons nunt, opdat wij lij-
ner heilighheid Zonden deelachtig worden.

Hier wordt de goddelijke wekstem om Gods Kastijding
niet gering of Klein te achten, noch onder de bestraffing te
berispen ^{op te merken} ~~te achten~~ met twee drangreden, ontleent aan

I De Vaderlijke betrekking Gods op ons blijkbaar in de tucht.
II En het gezegende doeleinde Gods daarin bevoegd. -

I/ V. 6 Er is geen rede aan berispen onder Gods tucht, want er
bestaat een vaste regel Gods door Hem geprobleemd dat dien Hij
lief heeft kastijdt Hij: Deze regel is van die natuur dat alle
alle bedenkingen tegen Kastijdingen als sneeuw voor de zon
doet vsmelten: Wie zal de hand des Schrijvers inen wijzen en
geden God afkeeren en tot Hem zeggen wat doet gij? En vooral
nu het geprobleemd is dat Hij in de Kastijdingen door liepe
bevoegen is den hem heil bedveld. --
Ondien de kracht der Apostolische drangrede te beter te

te dien zo laat ons opmerken: ~~de~~

1) a) de uitdrukking dien Hij lief heeft kastyd dat Hij: de liefde
geat dus voor, de liefde is er de bron van: tis liefde van
goedwilligheid en aanneming en toeliegening:

De kastyding is geen straf; handhaving van wet en
geleytghed is eendracht: elck kastyding neemt die
maet staf niet in handen: en heeft niet zo keer
de verheerlijking of het leyt behoeven des wet, maar
de persoon op het vry en zijn welwaten; tis liefde =
werk en niet het werk van een lijter: de ze be =
minde woord ^{niet} gelychtigt of kastydelt omdat Hij een
Landant, tegen wien het leyt des wet moet gelden, maar
~~dat~~ om de Land van Hem te leiven als een ge =
lijde en een genomen kind.

b) Wij moeten die waarheid beschrijven als een algemeen
regel voortleggen die geliefde zijn: De kastydingen
zijn dus niet iets whitengewens; niemand geat Wij,
of schon trap en mate God zich vrijmaytig over be =
hoecht niemand moet zich dans veend hielden,
niemand zich beklagen: en te meer dans de smel
ten ont reidingen, het deel van alle kinde ten god is,
en in steede van eene straffe erof hem te beschouwen is
als een regel van god liefde en kin kinde schap.

En Hij geselt een iecht zou die Hij aanneemt:

•) Dit woord En beteekent zelfs, of keerde in borst.
Ge leiden beteekent eene brute gemeene verhoopte
trap van kastyding.
En iecht zou het beteekent niet elck kind van god
want allen worden niet bevocht met die verhoopte
mate van lijden: -- elck dit woord bepeset door
dien Hij aanneemt of ijent: het zelfs grond ter erof
wordt gebreikt, waar door god zijn in te zijn wel be =
hagen in christus verklaart: hier ligt dus in eene
uit drukking van eene verhoopte liefde: verhoopte
of gemeene trap van kastyding woort dus te ge se pro den, een ver =
hoopte wel be hagen; of verhoopte by andere liefde.

Godshandelingen met lyne kinderen komen hierin
overeen: men denke aan Abraham, Job, David: indit
te weten is noordrakelijk, opdat men, bij de op een hoizing
des onvroeden de huydige verhooring heffe en rich verheugen
ellenden. De vader, betrekking dat lyfbaas in Kastijding.

De 7 lyvige Kastijding verdraagt, zoo gedraeyt zieh
god zegeus u als zonen.
Zoo gij de vermaning gopwilt, of besdraagt dut is
met onderwerping geduld en volharding, het legen
overgestelde van klein achting op bekeijde: Der dut
men in de verdrukkingen lijde caum in lyne pligt
volhardt: Zulks is kostelijk in god voegen, en
ven het grootste gewigt voor de gelovigen:
Daar den god met hen handelt als met
zonen: d. i. den heeft god de houding tot u als
die van een vader tot zonen: men zoekt den
nen noemen: god breedt zieh zelven u aan als een
vader. -- Het wil niet: dut god dut, in de toe
komst doen zal maas dut hij dut, doet in de
Kastijding: In uwe verdraging, zal het ook
u zelven blykbaar zijn, dut in die tucht een
vadersdoen is: dut god zieh in die tucht, zoo
aan u onder vindelijk shenkt en diidelijk
meent. --

Der halve, drink en Kastijdingen lyne erst den
leerbare teyelen en bevisen van uwe kinde.
betrekking, wanneer wij de met lyf laamheid verhooring.
ook de mensen zeive ken hij geen gevoel en
ontwaan wording van gods vaderlijke meeringe
in lyne harte smaken, ten zij dut harte bruygaan,
kinde lyk en zoo vatbaar wordt voor vaderlijke. --

Der halve en gods Kastijding en de kinde lyke
onderwerping, maken het karakte aan beide
zijden openbaar. -- Ter bevestiging hier van

beroeft Hij zich op de gewone ^{der Kastyding} Regel, welke die be-
trekking van Vaders en Zoon by menschen openbaar
maakt. — Want wat voor is er dien de Vader niet
Kastydt? — namelijk krachtens recht pleyten lijde.
Zede Zoon toch behoeft het in meerder of mindere mate.
En ieder verstandig en teede Vader zal Kastyden. —
Daarom wordt Vaders betrekking wordt in de Kastyding
die verdragen wordt duidelijk. —

§ 2 / Maar indien gij Zonde Kastyding zijt, welke
van allen deelachtig ^{worden} zijn, dan zijt gij bastaad-
den, en niet Zonen. —

Hij wil zeggen: indien met u het tegenoversteld van deze
Regel in Gods huis plaats heeft: te weten: niet Zyn
Zonde Kastyding; — Niet dat er een mensche
op aarde Zon zijn outdaen van moete en ter-
driet, waareen allen onderworpen Zyn, want alle
Zyn onderworpen ^{aan} elenden hekten. Sterven; alwe-
wel het want is dat er over een kantig de Schrift men-
schen zijn wief ingelyk juist daarin bestaet dat.
Ze niet als andere menschen Zyn moete zijn Ps: 13: 4, 5.

Doch de bedweling is hier menschen die in de
druk en moete rimmer ontwaakten tot gevoele,
beref van een drukkende leevende wijf makende
Vadershand Gods: Doordat ze onder een lijfkeem
Kuffen van Gods hand werden opgeschep tot een
teederde en ijverige behartigen van weging van
bekerijg en zelfre toehering.

Indien gij dan onbekend blijft met een drukkende
de Kastydende Vadershand, welke alle de
Zonen deelachtig geworden zijn, niemand
vitygedonderd, want hierdoor heiligt God
Zijn Kerk; den mist gij het kenmerk van

het Zoonſchaps; dan zijt gij Bastaarden:

Gij moeft voor deuren des huizes genieten, doch de erfenis mist gij.

1) Waar kind van God leeft er zonder kuis en ka-
tijding in deze wereld, en het te mispen is dwijfelijk

2) Het is oertetijf leven die kastydende hand Gods
te leeren ondescheiden en te kuisen: dan om
teerst leert men er zich wel ondes te gedragen en
trekt men er voor deel van.

3) Die geen leyt op de Hemelsche hebbes, mispen kasty-
ding: zo te in moeite komen, te lieve er geen vade
zorge en ofarbeid gortien: te worden er niet geve-
ly ondes, en maken er geen gebruik van.

4) Tenwijl men wel aentendochting moege zijn om-
treut het effene pad van vleeschelijke lust:
Zois het echter buiten spoor wanneer men ondes
begerde of zich zelven wilde aendoven, maar
men moet ernstig bidden dat God ons het niet
moege laten ontbreken, aan eenig sand van
ons blannening tot kinden te, kusten in
de wijfheid van Gods bestien.

In kinderheid is het dwaalen kening voor Gods
kinderen te berwijfen, ^{te ondes ontbreken} en moede te zijn ondes de
kastyding:

II Nu wordt tot het verhindten van het moede
worden geweren op het geregenete dwelende
in Gods tucht bevoyd.

Daar toe wijst Hij op des vaders en uitvofening van
hem leyt tot kastyding, naar hunne wijfheid: en op
het pleytmatige van des kinden ondesvofening
diermitreut.

En besluit van dit mindere, tot het meester e name
lyk van de vaders des steeskes, tot den vader des
gusten: van het zwakke en geringe kunnen
wegingen, tot het groote dwelende Gods tucht

Hij zelve bereikt, namelijk hons mit en het deelachtig worden zijne heilighen.

Krachtige drang teelenen tegen het minniverst, of de
of Luys aanvande de tucht godsliggen in de stellingen.

1) Wij hebben hades t.w. des vleesches: Zij Kartydeden en
hadden legt daartoe: Zij deelen zulk's naar dat het
hun god clacht; niet naar willekeur, meer naar
hun besten weten: tweel echter seilbaar was. Wat
echte maer voor korte dagen, de Kind shew. Wat
dele seilbare en kort stonige arben wyglans, Wird
ontvren, En bie die bejegens; men ontvok Zich
niet aan die tucht. dat hins dat gerag. Wat cliet
men niet mistrorhig Zijn pligt was.

2) Hier tegenover wordt gesteld den vaclen Ples Spesten die
des mensehen Geest in Zijn binnenste formest
en in Scheping op hewiding vorming of verniewing:
Waarin het legt ligt, vand andeling met het Zyne
naar Zyn wil: En zul dun het pot Schess met Zyn ma
ker twisten. Wanneer Hij Zyn maeksel voornit doos
tucht? - Jemel wanneer men let op het einde tweel

niet anders is dan dan hijn niet: dit einde, snijlt
alle tegen bedenking af, zowel als het over voem
baar legt van Scheping: Bovonden zo men in Wag
met kin neemt dat vaclen Ider Vleesches kunnen Wic
len, God echter niet. - En was is dat niet?

3) Het is de de clachtig wording van Gods Heilighen:
Menschen worden geel genoden, gemae kt van
Zyne goddelijke natuur: Hij bedwelt te bede
dragen Zijn beeld, en gelijk kenis: Tedoen knijrige
de bedorvene hij en wil, en te Ein lijede te voem
gen met godswil: Tweel dun Christus ver doening
verworden, hij grootste eer en het grootste voer
deel is. - Tweel dun einde aan de vaclen Kartyding
86 binden Zynde, zo geeft de geen reden om
te verwiffen, te verdenken, en einde voesingen te
eten waren.

^{en moet gelyk worden}
Dit doel of einde der tucht is aangewezen
/ want niemand kan anders t'voordeel
/ zien.
/ Die het voordeel hier zal moet de heilichheid
beninnen: De bittere drank kan alleen
beninne worden, om de gezondheid wille.
// ^{bittere} De bittere drank kan wordt alleen te gelyk zoo we
beleschap met hem: De droefheid de tucht
en al die moeite is doelvoers zoo we geen heilich
heid estangen. Zoo het niet leidt tot god.
// En in niets blijft meer de liefste God dan
in die smelt wille wegen, waardoor Hij ons nader
tot God brengt en ons Hein meer gelyk voornig
maakt. Hoe te reikt?
// God wy heeft de drink en kastydung tot
middele bestemd ter bereiking van die heilich
maeking: En wel
a Door ons hierdoor te speenen dan de wereld
en des zelves liepe: waaran de ijdelheid en en
voldaanheid wordt ontdekt in drink, en de lype
tussen de wereld en orde ziel. urite meer
door te broken de Door ons te leiden, tot geloof en
bescheidenheid van heer te lyken, die zyt en te elken en
/ Dit meer de re keeft van den sacl des geestes
beten dat van de sacl des vleesch: en het
heest het einde de kastydung, wordt ons voor
ghoudt om de undersesping aan Hein en de
tucht te krachtig te voelen: De vermedening
onder de krachtig veind des alle hoogten is het
waant wij geloogen zyn: d.i. men moet leeren
a zyn rejt en op pe schuyf te kennen:
b de rejt waer schuyf en wijsheid in zijn hemel kinge:
c. gevoely kennen van zyn toegen heest en.
d. In t bejagen van god doel en meening ge meed.
e. In t leeden van die moedelichheid des gebed en
geloofs te kenning in god.
f/ In te en bedingene ortogawe aan god wil
te voornant de natur als de mate en te de kastydung.

Segen
Dit is een een bruyden onder het spijk, en loomen
dat alles mist verbreekt en verwoest men het selve.
De belofte aan dat onderwoopen dyn is dan ook te
Zullen leven. - Hoewel de Kerkijding schijnt te
leiden tot dood en verwoesting nogtand is het
een pad des levens: Het gheheel Nieuw
leven groeit en bluit daar waer men onder
god kernt: daer brekende beenderen: -